

Publicerad 2010-08-14 18:55 av Lena Själsöga Keijser
stigen

i solstigan
ur solstigan
syntes stigen

den var inte svårframkomlig
det var mer så att trasselnystan
torkat gräs
avbladade buskar
var böjda över

här och var syntes tomma kronblad
i luften dallrade tystade sånger
tonande djup med lomhörda skrymslen

platsen förmådde icke
orkade icke längre andas handandningen
livssaften rann ur sårade fingrar

den gamla läkekvinnan nalkades, hennes kropp var ur ålder
ögonen var djupa brunnar
hon vandrar ej ensam vid hennes sida vandrar alltid hennes make
hans kropp var ur ålder
ögonen var djupa brunnar
hennes högra hand håller alltid om hans vänstra
alltidälskande är de

läkandefolk är komna till
med varsamljusa händer rör de vid marklinjer lyssnar
markens blod rinner in
sköljer genom dem

ber trasselnystan vika undan
ser det vilket alltid var i är
i solstigan
ur solstigan synes stigen
solhänder
rör vid berg

klippor lägges tillrätta
lägger sig tillrätta
spinnande kattögon
tassar med indragna klor
läkande päls
lapar sol

trappor framträder
bjudhänder ber dem komma
de följer de tolv trappstegen
är vid rundeln av boende
solfolken vandrar
i rundeln

läkefolken vandrar genom fyra vägars kors
åter sker det
med varsamljusa händer rör de vid marklinjer lyssnar
markens blod rinner in
sköljer genom dem

ber trasselnystan vika undan
ser det vilket alltid var i är
i solstigan
ur solstigan synes stigen
solhänder
rör vid berg
klippor lägges tillrätta
lägger sig tillrätta
spinnande kattögon
tassar med indragna klor
läkande päls
lapar sol

trappor framträder
bjudhänder ber dem komma
de följer de tolv trappstegen
är vid solporten
de bugar ödmjukt inför
gives tillträde in

soltemplet andas genom dem

sångerna raderna
linjerna
mönstren
sköljer genom

de lyfts
allt högre
ur
ur solstigan synes fågel lyfta
vingars sus
andas helande

så andas bergsljuset
livet
liven
i är

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten